

Posudek na bakalářskou práci Elišky Bednařikové

Práce „Český klerofašismus 1924-1939. Od kritiky demokracie k programu systému fašistického typu v podání Jana Scheinosta“ se zabývá u nás velmi málo zpracovaným tématem a proto velmi záleželo na schopnostech autorky najít příslušné podklady a samostatně je interpretovat. Problémem byla sama definice výchozích pojmů demokracie, katolicismus a fašismus v dobovém kontextu. Autorka správně vychází z pojmu integrálního katolicismu, který se zakládal na žádoucí propojenosti všech oblastí společenského života pod katolickou dominancí. Českým zastáncům tohoto směru se stala ve dvacátých letech vzorem fašistická Itálie. Tehdy se vydali na cestu k stavovskému a autoritářskému pojetí státu. Autorka se však nejdříve vrací do poválečné situace a analyzuje tehdejší situaci politického katolicismu. Šlo především o vznik ČSL a vůči ní kritický časopis Rozmach. Český fašismus měl ovšem své samostatné zdroje, především v okruhu Národní demokracie. V roce 1926 vznikla Národní obec fašistická (NOF), do níž vstoupil také člen ČSL a šéfredaktor Rozmachu Jan Scheinost. Proto si autorka vybrala tuto postavu jako klíčový moment propojení politického katolicismu a fašismu, což je výslovně uvedeno i v názvu bakalářské práce. Tuto stranu však Scheinost opustil v roce 1929 a vrátil se do ČSL, kde ovšem měl i nadále jistý vliv. Propagoval zde klerofašistickou politiku, přesněji řečeno zřízení autoritářského stavovského státu. Za důležitou součást práce lze považovat 4.kapitolu, v níž se autorka snaží postihnout hlavní body kritiky tehdejší demokracie ze strany českých integrálních katolíků a rozebírá jejich především ve Francii. Pátá kapitola se věnuje Druhé republice a vzniku Strany národní jednoty zaměřené na autoritativní demokracii. Pro české klerofašisty pak nastala rozhodující doba po zřízení Protektorátu, většina z nich se od něj distancovala, Scheinost však pokračoval v publicistické práci. Vydal se na cestu kolaborace. Celkově lze říci, že autorka toto velmi obtížné téma zvládla poměrně dobře, dokázala udržet výkladovou linii a konsekventně sledovala hlavní téma práce. Domnívám se, že na bakalářskou práci je to velmi slušný výkon. Své výhrady a připomínky jsem sděloval během přípravy práce a nyní již další nemám. Doporučuji práci Elišky Bednařikové k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

Doc.dr.Rudolf Kučera

9.6.2006